

Udskriftsdato: 3. januar 2026

KEN nr 9950 af 25/07/2003 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse D-16-03 om freelancejournalist - lønmodtager - dagpenge

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 7000053-03

Ankestyrelsens principafgørelse D-16-03 om freelancejournalist - lønmodtager - dagpenge

Resume:

En freelancejournalist blev ud fra en samlet vurdering anset som lønmodtager i dagpengelovens forstand. *)

Love:

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel - lov nr. 761 af 11. september 2002 - § 2, stk. 2, nr. 1

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 46, stk. 2, nr. 1

Note:

*) Se også SM D-24-00

* * * * *

Sagsfremstilling:

Sagen vedrørte en freelancejournalist, der søgte kommunen om dagpenge fra den 18. juli - 20. juli 2000 p.g.a. forkølelse.

Freelancejournalisten havde til sagen oplyst, at hun i 2000 havde haft 6 arbejdsgivere, hvoraf hovedparten var omfattet af freelance-aftale mellem Dansk Journalistforbund og Arbejdsmiljørådets Servicecenter og overenskomst for freelance-journalistik mellem Dansk Journalistforbund og SAFT (Samorganisationen af Arbejderbevægelsens Fagblade og Tidsskrifter).

I brev af 28. januar 2001 havde freelancejournalisten beskrevet, hvordan hendes arbejde foregik. Hun havde arbejdet som freelancejournalist i mange år, og det foregik på den måde, at hun ringede til bladene og sagde, at hun havde den og den idé. I nogle tilfælde var ideen god nok, og hun gik i gang med at lave historien, og i andre tilfælde var den ikke god nok, og det var så det. Freelancejournalisten indgik aftaler mundtligt - og ikke skriftligt - og det var meget almindeligt i den skrivende del af branchen.

Freelancejournalisten havde videre oplyst, at der blev trukket A-skat fra stort set alle hendes honorarer, og det var meget sjældent, at det ikke var tilfældet. I årenes løb havde lønnen på de områder, hvor hun arbejdede, gradvist bevæget sig fra at være B-indkomst til at være A-indkomst. Freelancejournalistens indtægt for 2000 har hun sammen med Kerteminde Kommune sat til ca. 330.000 i A-indkomst og godt 5.000 kr. i B-indkomst, og den blev formentlig lidt større for A-indkomstens vedkommende. Hun havde vedlagt et par lønsedler fra det forløbne år. Lønsedlerne var repræsentative for det arbejde, hun lavede, og det fremgik, at hun betalte A-skat, og arbejdsmarkedsbidrag. Nogle af arbejdsgiverne betalte feriepenge. Selvangivelse for 1999 var endvidere vedlagt.

Freelancejournalisten havde også oplyst, at hun ikke havde skriftlige aftaler om udførelsen af sit arbejde. Det foregik telefonisk, og hun havde ingen aftaler om løbende ansættelsesforhold. Kun mundtlige aftaler, som blev indgået fra artikel til artikel. Freelancejournalistens arbejdsopgaver var ikke oplistet i en aftale. I forbindelse med en opgave aftalte hun med bladet, hvordan artiklen skulle være, hvor lang den skulle være, hvem der skulle medvirke og lignende. Rent praktisk foregik det på den måde, at hun ringede

til folk, spurgte om de ville deltage i artiklen, og i givet fald interviewede hun dem. Det foregik i de fleste tilfælde hjemme fra hende selv, hvor hun havde telefon, computer og fax, og det ville altså sige fra hendes egne lokaliteter og med eget udstyr.

Freelancejournalisten var medlem af Dansk Journalistforbund og forbundets arbejdsløshedskasse.

Hos alle arbejdsgivere betaltes der arbejdsmarkedsbidrag. Det var ikke tilfældet med ATP.

Freelancejournalistens løn var som regel en timeløn. Nogle arbejdsgivere betalte feriepenge, andre gjorde det ikke. Hun fik godtgjort transport efter de udgifter, som hun eventuelt havde. Det ville sige bus, tog og taxa, da hun ikke kørte bil og aldrig havde gjort det.

Freelancejournalisten var ikke momsregistreret og havde aldrig været det.

I klagen til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at freelancejournalisten selv kontaktede hvervgiverne med oplæg eller at disse kontaktede hende med konkrete opgaver. Hvis hvervgiverne havde interesse for oplægget, blev der indgået en aftale, samt diskuteret dækning, indhold og vinkel. Desuden aftaltes tidsforbrug og timeløn. Hvis artiklen senere blev stoppet måske på grund af, at emnet ikke ønskede at deltage eller andre forhindringer opstod, modtog hun stadig aftalt betaling. Dette ligeledes hvis resultatet i yderst sjældne tilfælde ikke faldt i hvervgivernes smag. Freelancejournalisten var undergivet hvervgivernes ledelses- og instruktionsret i kraft af aftalen med hvervgiverne. Hun fik dækket eventuelle udgifter til transport, overnatning, fortæring mv. I langt de fleste tilfælde udbetalte hvervgiverne feriepenge. Alle hvervgivere betalte AMBI.

Endvidere var det oplyst, at det at freelancejournalisten udførte sit arbejde fra egne lokaler ikke kunne være afgørende, da den teknologiske udvikling med PC'er, tekstbehandling, internet mv. havde gjort det fuldstændigt muligt at arbejde hjemme som skrivende journalist. Der var desuden henvist til retspraksis U. 86.744. Om udbetalingen af løn som A- eller B-indkomst bemærkede Dansk Journalistforbund, at enhver form for vederlag i penge for personligt arbejde i tjenesteforhold ifølge kildeskattelovens § 43 skulle henregnes til A-indkomst. Heri lå således efter Journalistforbundets opfattelse et kriterium for lønmodtager/tjenesteforhold.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse og fandt, at freelancejournalisten ud fra en samlet vurdering skulle anses som selvstændig i dagpengelovens forstand, jf. dagpengelovens § 2, stk. 2, nr. 1 og § 1, stk. 4 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 442 af 23. juni 1998 om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at der ikke var indgået nogen konkret aftale mellem freelancejournalisten og hvervgiverne med angivelse af de nærmere arbejdsopgaver, undergivelse af hvervgivernes ledelse og instruktion, ej heller oplysninger om hvorvidt arbejdet udførtes for hvervgivernes regning og risiko.

Der var endvidere lagt vægt på, at arbejdet udførtes fra freelancejournalistens egne lokaler med eget udstyr, at der ikke betaltes en fast månedlig løn, men skete afregning for produkter med en timeløn.

Derudover var der lagt vægt på, at nogle hvervgivere betalte feriepenge, andre ikke, og at der ikke betaltes ATP.

Endelig havde nævnet oplyst, at det ikke fandt, at den omstændighed, at hovedparten af freelancejournalistens indtægt var A-indkomst, at hun ikke var momsregistreret og var tilmeldt A-kasse for lønmodtagere, ikke kunne føre til et andet resultat, idet det var op til den enkeltes, her hendes valg, hvordan beskattningen skulle ske, ligesom hun ifølge egen oplysning kunne have valgt at lade sig momsregistrere.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på yderligere afklaring af om freelancejournalister skulle betragtes som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende i relation til dagpengeloven. Sagen var endvidere antaget som supplement til SM D-24-00.

Afgørelse:

Freelancejournalisten fandtes ud fra en samlet vurdering af oplysningerne i sagen at måtte anses som lønmodtager i dagpengelovens forstand, jf. dagpengelovens § 2, stk. 2, nr. 1) og § 1, stk. 1, nr. 1) i Socialministeriets dagpengebekendtgørelse.

Ankestyrelsen lagde vægt på oplysningerne om, at freelancejournalisten indgik mundtlige aftaler med en række arbejdsgivere om udfærdigelse af artikler. Det aftaltes endvidere, hvordan indholdet af den enkelte artikel skulle være, hvor lang artiklen skulle være, og hvem der skulle medvirke i artiklen, herunder hvem hun skulle interviewe. Det aftaltes også, hvor lang tid hun skulle bruge på artiklen, ligesom hun modtog arbejdsvederlag i form af løn.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at freelancejournalisten modtog løn, selv om artiklen senere blev stoppet af arbejdsgiveren, og at hun fik dækket udgifter til transport, overnatning og fortæring mv.

Ankestyrelsen lagde også vægt på oplysningerne om, at freelancejournalisten fra nogle arbejdsgivere havde fået udbetalt feriegodtgørelse.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på oplysningerne om, at freelancejournalisten ikke var momsregistreret, og at hun var medlem af en arbejdsløshedskasse for lønmodtagere.

Sagen hjemvistes til kommunen, der blev anmodet om at foretage en beregning af freelancejournalistens dagpenge som lønmodtager i forbindelse med sit fravær på grund af sygdom i perioden 18.-20. juli 2000.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.